

เมื่อลอดผ่านประตูหน้า
สวนปาร์มรีนใจกลางเมืองก็ปรากฏแก่สายตา
ที่นี่เปี่ยมไปด้วยความทรงจำและเรื่องราว
ของเจ้าของบ้านที่เคยอาศัย
และช่างผู้สร้างสวนแห่งนี้ขึ้นในสมัยเมจิ

อาคารหลัก (โชฟุคัง) ของสวนโซราคุเอ็นก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2

โซราคุเอ็น ภายใต้อการดูแลโดยเมืองโกเบ

เวลาที่เปิดให้เข้าชมสวน :
9:00-17:00 (เข้าชมได้ถึง 16:30)

วันที่เปิดให้เข้าชมสวน :
เปิดวันที่ 4 มกราคม- 28 ธันวาคม หยุดประจำทุกวันพฤหัสบดี
*หากตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์
จะเปิดบริการโดยเลื่อนไปปิดวันถัดไปแทน
*ช่วงงานแสดงโชว์ดอกเบญจมาศ
(20 ตุลาคม- 23 พฤศจิกายน) เปิดให้บริการไม่มีวันหยุด

ค่าเข้าชมสวน :
ผู้ใหญ่ (15ปีขึ้นไป) : ..... 300 เยน
เด็ก (ประถมและม.ต้น) : ..... 150 เยน

ส่วนลดหมู่คณะ :
15-99 คน ลด10%
100-299 คน ลด20%
มากกว่า 300 คน ลด30%

การเดินทาง :
เดินจากสถานี "เค็นโงมาเอะ"สายรถไฟใต้ดินเมืองโกเบ
(โกเบชิโอจิคาเทียตัส)ไปทางทิศเหนือ 5 นาที
เดินจากสถานี "โมโตมาจิ"สายรถไฟ JR
และสายรถไฟฮันชินไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ 10 นาที
*สวนไม่มีที่จอดรถ
ผู้ที่เดินทางมาโดยรถยนต์โปรดจอดรถในที่จอดรถอื่น ๆ บริเวณใกล้เคียง

5-3-1 นาคายามาเตะโตรี เขตจูโอ เมืองโกเบ 650-0004
จัดพิมพ์โดย: องค์การความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP)
กลุ่มสมาคมธุรกิจรับจัดสวนเมืองโกเบและสมาคมอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวสาธารณะเมืองโกเบ
TEL: 078-351-5155 E-mail: info@sorakuen.com

โซราคุเอ็น

โซราคุเอ็น

ในปีค.ศ.1885 สวนโซราคุเอ็นเดิมถูกสร้างให้เป็นคฤหาสน์ส่วนตัว
ของนายโคเดระ ไทจิโร่ บิดาของอดีตผู้ว่าการเมืองโกเบ
นายโคเดระ เคนคิจิ สวนก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ในปีค.ศ.1911
และได้กลายเป็นสมบัติของเมืองโกเบตั้งแต่ปี ค.ศ.1941
จากนั้นสวนก็ได้ถูกเปิดให้เป็นสถานที่สาธารณะ
และถูกตั้งชื่อว่า "โซราคุเอ็น" ซึ่งมีที่มาจากตำราอึ้งของจีน
และตั้งแต่ปีค.ศ.2006 สวนแห่งนี้ก็ได้รับการจดทะเบียน
ให้เป็นสถานที่สำคัญของประเทศ
ภายในสวนขนาดกว้าง 19,566 ตารางเมตรนี้
ถูกจัดเป็นสวนญี่ปุ่นที่มีแผ่นดินปนเป็นทางเดินและมีสะพานหิน
ทอดข้าม อีกทั้งยังจัดให้มีทางน้ำไหลและน้ำตกจำลอง ฯลฯ
ท่านจึงสามารถชมทิวทัศน์ธรรมชาติอันเงียบสงบได้
นอกจากนี้ที่นี่ยังมีสิ่งน่าชมอื่น ๆ อีก อาทิ สวนต้นปรงสาธุ
ต้นการบูรยักษ์อายุกว่า 500 ปี ต้นกุหลาบพันปี และต้นเมเปิ้ล
รวมทั้งประตูหน้าที่ตั้งตระหง่าน ตึกคอกม้าเก่าสไตล์ยุโรป
ห้องเรือยาคาตะ บ้านพักเก่าของครอบครัวอิชิมิ
และห้องชงชาคันชินเท เป็นต้น
ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยิ่งช่วยเพิ่มความงามให้กับสวนแห่งนี้ได้เป็นอย่างดี

ประตูหน้า (ภาพหน้าปก)

ประตูหน้าทั้งหลังทำจากไม้ต้นเซลโคว่า มีมาตั้งแต่สมัยที่ยังเป็นคฤหาสน์ของตระกูลโคเดระ บนกระเบื้องหลังคามีตราสัญลักษณ์ "อิโรริกโค" ซึ่งเป็นตราประจำตระกูลโคเดระอยู่

สวนต้นปรงสาตุ

ต้นปรงสาตุต่างๆประสาสัมพันธ์เป็นต้นปรงสาตุอายุกว่า 300 ปีที่สั่งจากจังหวัดคาโกชิม่า ต้นปรงสาตุแยกเพศคนละต้นโดยที่ต้นตัวเมียจะออกผลสีแดง หมูต้นปรงสาตุที่ถูกปลูกไว้ทำให้ในสมัยก่อนผู้คนเรียกคฤหาสน์โคเดระอีกชื่อหนึ่งว่า "สวนต้นปรงสาตุ"

ต้นการบูรยักษ์

เชื่อกันว่านักบวชอาราคุ มุราซึจะเป็นผู้ปลูกในปีค.ศ.1567 เพื่อขับไล่สิ่งชั่วร้าย ในปราสาทฮานาคุมะ ต้นการบูรเป็นต้นไม้ที่มีสารประกอบการบูรและเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะที่เป็นต้นไม้อายุยืน

สระน้ำและทางน้ำไหล

เดิมเป็นบ่อพักน้ำ ต่อมาปรับปรุงให้เป็นสระรูปน้ำเต้า ส่วนทางน้ำไหลเป็นภาพจำลองแทนภูเขาหรือแม่น้ำ ที่มีตาน้ำผุดไหลลงสู่สระที่เปรียบให้เป็นที่ตั้งทะเล

ห้องเรียยาคาตะ (มรดกทางวัฒนธรรม)

เป็นสิ่งก่อสร้างส่วนที่เรียกว่ายาคาตะนี้ แยกถอดมาจากเรียมเมม่น่า "คาวาโกะซามูเนะ" ของเจ้าเมืองอิเมจิในสมัยเอโดะ สันนิษฐานว่าสร้างในช่วงค.ศ.1682-1704 ต่อมาในปี ค.ศ.1980 ได้ถูกโยกย้ายขึ้นบกเพื่อทำการอนุรักษ์ไว้ที่สิ่งก่อสร้างมี 2 ชั้น สร้างด้วยโครงไม้แบบคิริทสึเมะทซึริ ส่วนหลังคาเป็นแบบฮิวาตะบุคิ ภายในแบ่งห้องเป็น 3 ห้องทั้งสองชั้น จากด้านหน้าคือ "ห้องไซโรโนะมะ" "ห้องโจดงโนะมะ" และ "ห้องทสึงโนะมะ" ส่วนที่เป็นไม้ทั้งในและนอกอาคารทั้งหมดลงรักโล้เห็นลายไม้ (ซุนเคนุริ) และลงรักดำ ปลายของส่วนที่เรียกว่า "นางะชิ" และ "ทารุคิ" ถูกเชื่อมติดกับของประดับที่หุ้มทองคำเปลว นับเป็นสิ่งก่อสร้างที่ละเอียดอ่อนสวยงามและเป็นเรียมเมม่น่าคาวาโกะซามูเนะ ลำสุดท้ายที่ยังหลงเหลืออยู่ในประเทศญี่ปุ่น

แผนที่บริเวณภายในสวน

คันชินเท (ห้องชงชา)

คันชินเทและห้องชงชาชินเทที่เป็นอาคารแยกและอาคารหลักเดิมนั้น ได้มอดใหม่ไปกับไฟสงคราม ต่อมากายหลังสงครามได้สร้างห้องชงชาคันชินเทขึ้นมาใหม่บนพื้นที่เดิม

โคมไฟหิน / อ่างล้างมือหิน(โจชิบาจิ) / ทซึคุโบ

โคมไฟหินมีชื่อเรียกและรูปร่างแตกต่างกันทั้งหมด 27 โคม เช่น โคมไฟหินคัสึเกะ(ทรงหกเหลี่ยม) โคมไฟหินยุดคิ โคมไฟหินยามะ เป็นต้น ในบรรดาโคมไฟหินทั้งหมดยังมีโคมไฟหินทรงสี่เหลี่ยมที่มีช่องจุดไฟเป็นรูปลูกเต๋า แฝงความขี้เล่นของผู้สร้าง ส่วนอ่างล้างมือหินนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนการชำระล้างร่างกายให้สะอาด บริเวณห้องชงชาจึงมักจะสร้างมุมสำหรับชำระทำความสะอาดที่เรียกว่าทซึคุโบโดยวางอ่างล้างมือหินเป็นจุดศูนย์กลาง

หมู่หินประดับ (อิชิกุมิ) / สะพานหิน / แผ่นหินปูทางเดิน / กระเบื้องหิน

หินคุณภาพดีที่ใช้ประดับในสวนมีหลากหลายชนิด เช่น หินครามโอเอะ หินทัมบะ หินมิคาเงะ หินคุรามะ เป็นต้น จึงสามารถชื่นชมความงามของลายหินต่างๆได้ ทางในเดินในสวนยังมีสะพานหินที่สร้างจากหินธรรมชาติก้อนใหญ่เรียงต่อกัน แผ่นหินปูทางเดิน นอกจากนี้ยังมีถ้ำที่สร้างโดยนำหินมาประกอบกันอีกด้วย

ต้นสน / ต้นเมเปิ้ล

ต้นสนเป็นต้นไม้ตัวแทนพระเจ้าและเป็นต้นไม้สำคัญที่สร้างบรรยากาศให้กับสวน ส่วนต้นเมเปิ้ลจะออกใบเขียวชอุ่มในช่วงต้นเดือนเมษายนและจะเปลี่ยนเป็นสีแดงแดงเต็มสีในสวนในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน

ต้นฮาคูโซ (สนขาว)

เป็นต้นไม้ประเภทเดียวกับต้นสน เปลือกไม่มีสีขาวเป็นลักษณะเด่น ต้นกำเนิดอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศจีน เชื่อกันว่าเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีสามแฉกยาว 5-10 เซนติเมตร

ต้นกุหลาบพันปีและเบญจมาศ

ต้นกุหลาบพันปีที่ปลูกล้อมรอบสวนจะบานชูช่อสวยงามในฤดูใบไม้ผลิ นอกจากนี้ยังมีจัดงานแสดงโชว์ดอกเบญจมาศโกเบที่เก่าแก่ ในช่วงวันที่ 20 ตุลาคมถึง 23 พฤศจิกายนของทุกปี

ช่วงชมดอกกุหลาบพันปี
●พันธุ์โอดิน : ตั้งแต่ต้นเดือนถึงกลางเดือนเมษายน
●พันธุ์คิริชิมะ : ตั้งแต่กลางเดือนถึงปลายเดือนเมษายน
●พันธุ์ฮิราโตะ : ตั้งแต่ปลายเดือนเมษายนถึงต้นเดือนพฤษภาคม
●พันธุ์ซัดสึกิ : ตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนมิถุนายน

ตึกคอกม้าเก่าตระกูลโคเดระ (มรดกทางวัฒนธรรม)

คอกม้าสร้างในช่วงปี ค.ศ.1910 โดยนายโคเดระ เคนคิจิ ได้จ้างให้นายคาวอิ โคโซเป็นผู้ออกแบบ ส่วนต่างๆของตึกถูกออกแบบด้วยดีไซน์ที่หลากหลาย เช่น ห้องหอดูดาวทรงกลม และหลังคาหน้าต่างที่ลาดชัน หรือหน้าจั่วที่ประดับในสไตล์คิริทสึเมะ เป็นต้น ชั้น 1 ด้านทิศเหนือที่หันเข้าหาสนามหญ้าเป็นโรงเก็บรถม้า ส่วนชั้น 2 เป็นห้องพักของคนเลี้ยงม้า ด้านทิศตะวันออกมีโรงเก็บม้าที่สร้างให้เพดานสูงโล่ง

บ้านพักเก่าของครอบครัวฮิชิมิ (มรดกทางวัฒนธรรม)

อาคารหลังนี้เป็นอาคารที่นายฮิชิมิพ่อค้าชาวอังกฤษได้สร้างไว้พักอาศัย ในย่านชาวต่างชาติที่เรียกว่าอิจินคังโก (คิตาโนะโจ) ในช่วงปี ค.ศ.1902 โดยมีผู้ออกแบบเป็นชาวอังกฤษ อาคารเป็นโครงไม้สูง 2 ชั้น หลังคาปูกระเบื้องชั้นคาแวร์สโตลโดยเสมเนตสึคิรินับเป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานความเป็นญี่ปุ่นและตะวันตกเป็นอย่างดี ในปี ค.ศ.1961 เมืองโกเบได้รับบริจาคอาคารหลังนี้และได้โยกย้ายมาตั้งไว้ที่ปัจจุบันในปี ค.ศ.1963 ส่วนโคมตะเกียงแก้ว 2 โคมที่ตั้งอยู่ส่วนหน้าบ้านเป็นโคมที่ตั้งสำหรับส่องถนน ในย่านชาวต่างชาติในปี ค.ศ.1874 ซึ่งในสมัยนั้นนับว่าทันสมัยมาก อนึ่ง ปล่องไฟที่ร่วงตกจากหลังคาเพราะเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ฮันชิน-อวาจิ ได้ถูกเก็บรักษาไว้ที่สวนหน้าบ้านเช่นกัน (ได้รับการบันทึกให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ในวันที่ 7 มิถุนายน ค.ศ.1961)

ทัศนียภาพกว้างจากมุมมองใหม่ๆ

